

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222010184
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4222010184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanej W. M., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní okresnej prokurátorky v Komárne (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20.09.2022, sp. zn. 3T/32/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 2. marca 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku **z r u š u j e s a** napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku **s a**

obžalovanej:

W. M., rod. M., nar. X.X.XXXX v Q. M.
trvale bytom K. A., prechodne bez prihlásenia
A. č. XX,

u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno n/ Trestného zákona, po nezistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona, podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody **z a r a d ů j e** do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná W. M. (ďalej len „obžalovaná“) uznaná vinnou zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase, najskôr od 5. mája 2020 do 30. mája 2020 v X. na J. ulici v byte číslo XXX/XX, od 30. mája do 12. júna 2020 v obci A. na F. ulici v rodinnom dome číslo XX a následne od 22. júna 2020 do 24. júna 2020 v obci A. na F. ulici v rodinnom dome číslo XX, kedy mala vo svojej nepretržitej osobnej starostlivosti svoju maloletú dcéru U. Y., narodenú 28. februára 2020, presne nezisteným spôsobom ňou opakovane hrubo zaobchádzala, pravdepodobne ňou opakovane, neprimerane a silno triasla a pri manipulácii s ňou nezaobchádzala spôsobom nevyhnutným pre starostlivosť o predčasne narodené

dieťa, v dôsledku čoho dochádzalo k prudkým pohybom hlavičky maloletej poškodenej s prvými prejavmi príznakov v podobe zvracania, nechutenstva, zvýšenej spavosti a ružových krvných slín v stolici, pre ktoré bola maloletá poškodená hospitalizovaná na Pediatrickej klinike Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Q. M. od 12. júna 2020 do 22. júna 2020, kedy bola v stabilizovanom stave prepustená do domácej starostlivosti, pričom dňa 24. júna 2020 bola pre opakované zvracania a celkovú podráždenosť opätovne hospitalizovaná na Oddelení pediatrie Nemocnice G. X. s. r. o., odkiaľ bola dňa 26. júna 2020 pre nezlepšujúci sa zdravotný stav prevezená na Kliniku detskej chirurgie Národného ústavu detských chorôb U., odkiaľ bola pre opakované epileptické záchvaty bezvedomia s kŕčami a s podozrením na subdurálny hematóm v spánkovej, čelovej a temennej oblasti mozgu ihneď preložená na Detskú kliniku akútnej a intenzívnej medicíny Národného ústavu detských chorôb, pričom bolo zistené, že maloletá U. Y., narodená XX. A. XXXX utrpela mnohopočetné plošné subdurálne krvácania nad obidvomi mozgovými hemisférami v rôznom štádiu vývoja, subdurálne hygromy nad obidvomi mozočkovými hemisférami s obsahom livoru, drtivé akútne kontúzne ischemické poškodenia viacerých častí mozgu vrátane mozgovej kôry (akútne zmeny kortexu) a viacpočetné krvácania do sietnice viac vpravo, pričom uvedený nález jednoznačne preukázal opakované, dlhodobé poškodenie maloletej poškodenej, ktoré ju ohrozovalo na jej živote, a ktorého dôsledky na jej zdraví môžu byť trvalého charakteru.

Za to jej bol podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmieniene odložil s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanej ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a podľa § 51 odsek 4 písmeno j/ Trestného zákona súd obžalovanej uložil povinnosť v skúšobnej dobe podrobiť sa psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovanej proti výroku o treste.

Okresný prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú konkrétne skutočnosti vo vzťahu k okolnostiam prípadu nezohľadňujúce charakter predmetného konania obžalovanej z pohľadu závažnosti ňou spôsobeného následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví maloletej poškodenej, pričom z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že sa nemohlo jednáť o náhodné (skratové), jednorazové konanie obžalovanej, naopak, vzhľadom na zdokumentované úrazové zmeny na mozgu maloletej poškodenej bolo preukázané viacnásobné, opakované hrubé zaobchádzane s maloletou poškodenou. Ďalej poukázal na samotný vzťah obžalovanej k maloletej poškodenej ako matky k svojmu predčasne narodenému dieťaťu, ktorému mala svojím konaním spôsobiť závažné poškodenie mozgu s pretrvávajúcimi zdravotnými ťažkosťami. Uviedol, že maloletá poškodená bola po prepustení z hospitalizácie neodkladným opatrením dočasne zverená do osobnej starostlivosti starej matky z otcovej strany, pričom následne jej bola právoplatným rozsudkom zverená aj do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom v uvedenom období (počas priebehu vyšetrovania) obžalovaná neprejavovala takmer žiadny záujem o maloletú poškodenú, ani o jej zdravotný stav alebo zabezpečenie vecí každodennej potreby pre takéto dieťa. Poukázal na to, že obžalovaná nevyvinula ani minimálne úsilie k nadviazaniu emocionálneho vzťahu k maloletej poškodenej, ktorý má pre maloleté dieťa nenahraditeľný význam v jeho ďalšom živote, neprejavila žiadny záujem o návrat maloletej poškodenej do jej osobnej starostlivosti, prípadne snahu o vytvorenie bezpečného rodinného zázemia pre uspokojovanie fyzických, psychických a sociálnych potrieb maloletej poškodenej majúcich vplyv na jej normálny telesný a duševný vývoj. Zdôraznil, že obžalovaná svojím postojom deklarovaným počas vedenia trestného konania v podstate potvrdila výpovede svedkov o jej emocionálnom nastavení vo vzťahu k maloletej poškodenej, jej prístup k nej bol chladný až odmietavý bez prirodzených prejavov láskavej starostlivosti. Výmera uloženého trestu nedostatočne zohľadňuje závažnosť predmetného skutku, predovšetkým z hľadiska následku spôsobeného konaním obžalovanej a tiež samotný postoj obžalovanej k prejednávanej veci a s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Nitre podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/32/2022 z 20. septembra 2022 a sám rozhodol rozsudkom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, skutkovo a právne v zmysle podanej obžaloby a uložil obžalovanej prísnejší, nepodmienečný trest odňatia slobody vymeraný na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania prokurátora. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste a aby sám podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že obžalovanej uloží podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že sa k dôvodom odvolania prokurátora nechce vyjadriť, keď mala súd v X., tak jej sudca navrhol, aby sa priznala, povedal jej, že buď sa prizná a dá jej 3 roky alebo sa neprizná a dá jej 7 až 15 rokov. Uviedla, že je nevinná, nemá pocit, že by malej nejako ublížila. Na otázku predsedníčky senátu, u koho sú maloleté deti zverené do starostlivosti, uviedla, že syn je u jej sestry a malá u jej starej mamy. Na otázku členy senátu uviedla, že malú nevidela dva a pol roka, syna máva každý víkend, na deti platí súdom určené výživné, pracuje v Nitre ako operátor výroby, žije s priateľom, ktorý nie je biologickým otcom jej detí, do budúca má záujem, aby deti bývali s ňou a chce im zriadiť detskú izbu. Taktiež uviedla, že stará matka, ktorej je maloletá zverená, nereaguje na jej listy a od začiatku nemala k nej dobrý vzťah. V konečnom návrhu navrhla, aby jej zostal taký trest, aký jej bol uložený.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Súd I. stupňa z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa nesprávne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na okolnosti, ktoré svedčili v prospech obžalovanej a to, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala (písmeno l/), ako i kritériá ustanovenia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, ktoré odôvodňoval pomermi obžalovanej a to tým, že do spáchania trestnej činnosti žila riadnym životom, živila sa prácou, neodstala sa do rozporu s Trestným zákonom, ani priestupkovo postihnutá nebola a boli u nej zistené tri poľahčujúce okolnosti pri absencii akejkoľvek priťažujúcej okolnosti.

Krajský súd sa stotožňuje s odvolacími argumentmi prokurátora, že v danom prípade neboli splnené materiálne podmienky na použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia postupom podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože pre aplikáciu tohto ustanovenia neboli zistené také okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, vzhľadom na ktoré by bolo možné konštatovať, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, bolo pre obžalovanú neprimerane prísne, čo je jednou z obligatórnych podmienok pre uloženie trestu kratšieho trvania, t.j. trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, t.j. 7 až 15 rokov. Krajský súd sa stotožňuje s úvahami odvolateľa, že splnenie tejto materiálnej podmienky u obžalovanej vylučuje práve postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti a následok, ktorý bol spôsobený na zdraví maloletej poškodenej. Je treba zdôrazniť aj

postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti tým, že nie je možné zistiť u tejto poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, t.j. že obžalovaná sa k trestnej činnosti priznala a trestný čin úprimne oľutovala. Túto skutočnosť nie je možné zistiť ani z postoja obžalovanej v prípravnom konaní, kedy sa snažila vyvinieť zo spáchanej trestnej činnosti tým, že poprela, že by sa k maloletej poškodenej správala násilným spôsobom, ba naopak následok na zdraví poškodenej sa snažila pričítať správaniu maloletého syna a túto skutočnosť nie je možné vyvodiť ani z jej postoja v odvolacom konaní, keď uviedla, že je nevinná, že nemá pocit, že by maloletej poškodenej ublížila. Danú poľahčujúcu okolnosť nie je možné konštatovať iba vzhľadom na postoj obžalovanej pri vyhlásení, že je vinná zo spáchanej trestnej činnosti. Navyše priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je podmienené aj úprimným a tým aj účinným oľutovaním trestnej činnosti. Z tohto dôvodu preto u obžalovanej nemohla byť zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku, bola u obžalovanej zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona a ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, pretože obžalovaná doteraz žila riadnym životom a z týchto dôvodov preto krajský súd, s odkazom na Stanovisko trestno-právneho kolégia NSSR, uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č. 44, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minorí ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, pri ukladaní trestu obžalovanej použil mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s upravenou sadzbou podľa odseku 4 § 39 Trestného zákona. Takýmto postupom ukladal obžalovanej trest v upravenej sadzbe, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností a následne postupom podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona, 4 roky a 8 mesiacov až 12 rokov a 4 mesiace. Krajský súd teda za zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku vo výroku o uloženom treste, uložil obžalovanej podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno n/ Trestného zákona, po nezistení príťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona, podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody 4 roky a 8 mesiacov. Obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody krajský súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin (obžalovaná nemá záznam v Registri trestov SR).

Takto uložený trest obžalovanej je podľa krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.